

113

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 marca 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) oraz § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzaniu oraz o udzielaniu ulg w spłacaniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. z 1964 r. Nr 24, poz. 162 i z 1965 r. Nr 22, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 1 marca 1965 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski Nr 12, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Na żądanie podatnika organ finansowy obowiązany jest jednak ustalić wartość nakładów poniesionych przez podatnika z tytułu takiej inwestycji na podstawie rachunków (§ 4 ust. 1 pkt 3) i przyjąć ją za podstawę obliczenia ulgi.”;

2) w § 5 ust. 3—7 otrzymują brzmienie:

„3. Ulgę stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego i należności pieniężnych, określonych w ust. 7. Jeżeli inwestycje zostały zakończone po dokonaniu wymiaru albo wniosek o ulgę złożony został po dokonaniu wymiaru, ulgę stosuje się poczynając od tego roku, w którym decyzja przyznająca ulgę została wydana.

4. Ulgę za dany rok podatkowy przyznaje się w granicach do 100% rocznego wymiaru podatku gruntowego i należności, określonych w ust. 7, a w pierwszym roku jej stosowania — w granicach nie zapłaconych rat.

5. W razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym inwestycje zostały zakończone bądź w którym decyzja w sprawie ulg została wydana, całej kwoty ulgi przysługującej podatnikowi, ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku zakończenia inwestycji bądź wydania decyzji. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — w zależności od warunków miejscowych — przedłużyć dla poszczególnych powiatów okres podany w zdaniu poprzedzającym, nie więcej jednak niż do 15 lat.

6. Jeżeli podatnik posiada zaległości w zobowiązaniach pieniężnych w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288), ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umorzenia kwoty zaległości odpowiadającej części nakładów określonych w ust. 1. Podatnikom, których gospodarstwa rolne, stosownie do obowiązujących przepisów, zostały lub zostaną uznane za zaniedbane ekonomicznie i objęte pomocą Państwa, ulgę stosuje się przede wszystkim w bieżących na-

leżnościach, a następnie w zaległościach, nie wyłączając należności scalonych, które po upływie terminu odroczenia płatności zostaną zakwalifikowane do ściągnięcia.

7. Jeżeli ulga z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych przekracza w danym roku podatkowym kwotę podatku gruntowego, wówczas niezależnie od ulgi w podatku gruntowym potrąca się ulgę z należności Państwowego Funduszu Ziemi, a w okresie pierwszych trzech lat stosowania ulgi, także z opłaty melioracyjnej — w wysokości różnicy pomiędzy kwotą ulgi przysługującej z tytułu inwestycji a kwotą ulgi potrąconą z podatku gruntowego. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do podatników całkowicie zwolnionych od podatku gruntowego.”;

3) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Przepisy paragrafów poprzedzających stosuje się odpowiednio do podatników podatku gruntowego, których grunty nabyte jako samodzielne gospodarstwa od Państwa lub od właścicieli gospodarstw zaniedbanych ekonomicznie podlegają zwolnieniu od podatku gruntowego na podstawie § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 września 1965 r. w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym (Monitor Polski z 1965 r. Nr 59, poz. 302 i z 1967 r. Nr 24, poz. 112), z tym że:

- 1) ulga przy inwestycjach w postaci budowy, rozbudowy lub odbudowy budynków gospodarczych wynosi 50% podstawy jej obliczenia;
- 2) jeżeli podatnik nabył grunty od Państwa bez budynków lub z budynkami nie nadającymi się do użytku z powodu ich złego stanu bądź których rozmiar był za mały do potrzeb gospodarstwa, a dokonane w danym roku podatkowym potrącenia w podatku gruntowym, w należnościach Państwowego Funduszu Ziemi i w opłacie melioracyjnej (§ 5 ust. 7) nie wyczerpują pełnej kwoty ulgi inwestycyjnej, wówczas właściwy oddział Banku Rolnego, na wniosek prezydium gromadzkiej rady narodowej umorzy — na poczet ulgi — w całości lub w części przypadającą do zapłaty w tym roku ratę kapitałową za nabyte gospodarstwo wraz z oprocentowaniem. Powyższy przepis stosuje się także w latach następnych, aż do wyczerpania pełnej kwoty ulgi, jaka przysługuje z tytułu nakładów, nie dłużej jednak niż w okresie wymienionym w § 5 ust. 5;

3) ulgę inwestycyjną w podatku gruntowym stosuje się od roku następującego po ostatnim roku zwolnienia gruntów od podatku gruntowego, jeżeli w okresie zwolnienia gruntów od tego podatku pełna kwota ulgi, jaka przysługuje podatnikowi z tytułu nakładów, nie zostanie potrącona z należności Państwowego Funduszu Ziemi, z opłaty melioracyjnej i w postaci umorzenia rat kapitałowych wraz z oprocentowaniem za nabyte od Państwa samodzielne go-

spodarstwo rolne; w tym wypadku 10-letni okres stosowania ulgi w podatku gruntowym, określony w § 5 ust. 5, liczy się od roku następującego po ostatnim roku zwolnienia gruntów od podatku gruntowego.”;

4) w § 8 ust. 1:

- a) pkt 1 wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazem „miesięcznym”;
- b) pkt 2 wyrazy „odpowiada faktycznemu zużyciu materiałów” zastępuje się wyrazami „nie budzi wątpliwości”;

5) w § 9 po wyrazach „Państwowego Funduszu Ziemi” dodaje się wyrazy „lub opłaty melioracyjnej”;

6) początkowe wyrazy § 10 otrzymują brzmienie:

„§ 10. Przepisy paragrafów poprzedzających, z wyjątkiem § 5a, stosuje się odpowiednio do kólek rolniczych i ich ośrodków rolnych oraz do prowadzących gospodarstwa rolne spółdzielni i ich związków zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni «Samopomoc Chłopska», z tym że:”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 kwietnia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania środkami funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz zasad sprawozdawczości w tym zakresie.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) i § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1963 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 listopada 1964 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania środkami funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz zasad sprawozdawczości w tym zakresie (Monitor Polski Nr 84, poz. 396) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Środki funduszu prewencyjnego określone w uchwalonym przez Radę Ubezpieczeniową PZU planie działalności zapobiegawczej jednostki organizacyjnej PZU przekazują bezpośrednio na rachunki bankowe jednostek budżetowych (zakładów budżetowych), będących bezpośrednimi wykonawcami zadań prewencyjnych.”;

2) § 7 skreśla się;

3) w § 8 skreśla się ust. 3;

4) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Wydziały finansowe prezydów rad narodowych mogą w porozumieniu z właściwymi jednostkami organizacyjnymi PZU na wniosek jednostek budżetowych (zakładów budżetowych) realizujących zadania prewencyjne wprowadzać zmiany w planach finansowych funduszu prewencyjnego przez zmianę wysokości kwot przeznaczonych na poszczególne zadania w obrębie kwot przyznanych tym jednostkom budżetowym (zakładom budżetowym). Uprawnienie to nie dotyczy środków finansowych przeznaczonych na cele inwestycyjne.

2. Zmiany polegające na przesunięciu środków finansowych funduszu między jednostkami budżetowymi (zakładami budżetowymi) realizującymi zadania prewencyjne mogą być dokonane tylko za zgodą Centrali PZU.”;

5) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Jednostkami organizacyjnymi właściwymi do realizacji zadań prewencyjnych zgodnie z planami finansowymi funduszu prewencyjnego są:

- 1) ministerstwa,
- 2) wydziały (jednostki równorzędne) prezydentów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych,
- 3) jednostki budżetowe nie wymienione w pkt 1 i 2 oraz zakłady budżetowe.

2. Środki funduszu prewencyjnego nie wykorzystane po całkowitym wykonaniu zadania prewencyjnego oraz środki przekazane na zadania, które nie będą mogły być zrealizowane — podlegają zwrotowi na rachunek bankowy właściwej jednostki organizacyjnej PZU przed upływem roku kalendarzowego.”;

6) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Z wykonania planu finansowego funduszu prewencyjnego jednostki budżetowe (zakłady budżetowe) sporządzają sprawozdania określone w przepisach o rachunkowości budżetowej.

2. Jednostki organizacyjne wymienione w § 11 ust. 1 przesyłają odpowiednim jednostkom organizacyjnym PZU kopie sprawozdań jednostkowych, zawierające potwierdzenie przez właściwe oddziały NBP końcowego stanu środków funduszu prewencyjnego.”;

7) w § 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. PZU jest uprawniony do kontroli wykonania planów finansowych działalności zapobiegawczej w drodze badania w tym zakresie zapisów księgowych i dokumentacji jednostek organizacyjnych realizujących zadania prewencyjne oraz sprawdzania realizacji zadań prewencyjnych na miejscu ich wykonania.”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostkom organizacyjnym realizującym zadania prewencyjne.”;

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*